

בסייד עלון רצי"ט

נא לשמור על קדושת הגיליון ולא לקרוא בזמן התפילה

השבת

fe רבי נחמן אהרנסא

טוב להגיד ולשיר **נְתַחַּץ נְתַחַּץ אַזְוָאן** לאבות לכל הישועות

אוצר היראה
דצון, ד'

הצוה

ההעלות נר תמיד...

שורש הנשמה הוא בחינת רצון, ועל כן נקראת נפש מלשון רצון. **ותוקף הרצון הוא כמו נר דולק, כי האהבה והרצון בוער להשם יתברך ברשפי שלהבת י"ה**, שממנו מדליקין כל הנרות הקדושים, בחינת **לאנהרא בוצינין ולאדלקא שרגין**, שזה בחינת אור הנשמה שנקראת נר.

ואור הנר הזה הוא יכול להאיר בכל מיני חושך וצלמות, בתוך עוצם גשמיות הגוף והעולם הזה הנקרא חושך.

כי, איך שהוא, אף על פי כן, לבו בוער עדיין **ברשפי אש** וכו' להשם יתברך, אשר **מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה** וכו'.

והנה יש שבע מידות דקדשה וכן להפך, והאדם בא לזה העולם להתנסות בזה, שיעבור עליו כמה מיני חושך הכלולים בשבעה, שזה בחינת שבעה מדורי גיהנם שהאדם נענש בהם חס ושלום, כשלא עמד בנסיון ונכשל בהם, בחינת **ושבעה עדנין יחלפון עלוהי**.

ובפרט מי שרוצה להתחיל לכנס בעבודת ה', שאזי מתגבר עליו הבעל דבר יותר ויותר, ובהכרח שיעבור עליו כמה וכמה מיני חושך, כמעט בלי שיעור, והכל כלול בבחינת שבעה נפילות בחינת **שבע יפול צדיק** וכו'.

וכל קיומו, בכל מיני נפילות, הוא על-ידי הרצון דקדשה, היינו להתחזק בכל מה שעובר עליו, לבלי להניח את הרצון דקדשה, ולהתחיל בכל יום מחדש ברצונות חזקים להשם יתברך.

ואזי הרצון דקדשה מאיר לו, כמו נר ממש שמאיר בכל מיני חושך שבעולם.

וזה בחינת שבעת הנרות של המנורה, להאיר בכל מיני נפילות שהם בחינת שבעה כני"ל, ולזכות לתורה ותפלה, שהם גם כן בחינת שבעה, כמבואר בפנים.

אבל, אי אפשר לזכות לזה, כי אם על-ידי שמקשרין את עצמו לצדיקי אמת, שהם בחינת משה שנסתלק **ברעוא דרעיון** [ברצון שברצונות], והוא מכניס תוקף הרצון

חיי מוהר"ן

חיי מוהר"ן - מקום לידתו וישיבתו ונסיעותיו וסלסוליו. קכ"ה

שמעתי בשמו, שאמר שאז כשהיה בברדיטשוב בקיץ תקס"ב עם הזקן הידוע כני"ל, ואמר אז שאז נודע לו כל עניינו ומהותו של הזקן הנ"ל, ועד אותה השעה לא דיבר ממנו מאומה, כי אמר שלא היה רוצה לדבר ממנו כלל, עד אשר נודע לו כל עניינו ומהותו.

ואז התחיל לדבר ממנו מעט לעתים רחוקות מאד:

סיפור

כוכבי אור
אנשי מוהר"ן, מ"ג

שמעתי בעת שישב אדמו"ר זצ"ל בברסלב, ישב פעם אחת עם אנשים, ובתוכם היה גם רבי חיים שרה"ס מברסלב.

ופתאם אמר רבנו ז"ל: **האדם הוא שוטה כל כך, עד שאפילו כשהמלאך המוות הולך אחרי כתפיו, הוא מחזיק עדיין בשטותיו והבליו!**

והאנשים השתוממו מאד על הדבורים האלה, ולא ידעו על מה הם מרמזין, אבל הר' חיים שרה"ס נבהל מזה מאד מאד, כי נכנסו הדבורים היטב בלבו וידע בנפשו כי אדמו"ר זצ"ל מרמז עליו באלו הדבורים, וישב אצל השלחן, בפחד גדול.

אחר כך, הלכו כל האנשים לדרכם, ורבי חיים הנ"ל נשאר יושב אצל השלחן, ושאל אותו אדמו"ר זצ"ל: **מה אתה יושב? ולא יכל להשיבו כי ישב במרה שחורה גדולה מאד, ונכנס אדמו"ר זצ"ל לחדרו, והלך הר' חיים הנ"ל אחריו, ויבך לפניו מאד, ויאמר לרבנו ז"ל: רבי אני יודע בודאי אשר כוונתכם בהדבורים היתה עלי, לכן מאד מאד אבקשכם לעזור רחמים עלי, שאשאר בחיים!**

ויאמר לו אדמו"ר זצ"ל: **כן הדבר שהיתה כוונתי עליך, אך אני צריך לנסוע על ציון קבר זקני הקדוש הבעל שם טוב זצ"ל למעז'בוז, להתפלל עבור הילד שלי (שהיה אז חולה), לכן תסע גם כן עמי ואתפלל גם עליך!**

וכן עשה, ונסע רבי חיים הנ"ל גם כן עם רבנו ז"ל למעז'בוז, והלך רבנו

אוצר היראה
צדיק, ל'

צדיק

עיקר מה שמדבר הרב עם כל אחד ומאיר בו דעתו להצילו מעוונות, העיקר הוא שמבאר לו שייבין מרחוק שיש חכמות אמתיות והשגות נפלאות בתורה ועבודה, כדי שיתחזק אמונתו, עד שיוכל לבוא לבחינת ביטול אל אור אין סוף, בחינת הארת הרצון.

אבל פנימיות דעתו והשגתו, אי אפשר לו לבאר כלל, כי הוא בבחינת **סייג לחכמה שתיקה**, רק שמרמז

לתלמידיו, בדרך רמזים בעלמא, והמשכיל יבין מרחוק.

אבל, אסור לכנס בזה בקשיות ותירוצים, כי על זה נאמר: **במופלא ממוך אל תדרוש וכו'**, ונאמר: **אמרת איחכמה והיא רחוקה ממני**.

ספר אבי הנחל ב'
מכתב קנ"ג

מכתב

שעת רצון בעולם לדעת כי ה' הוא האלקים זקוף וכו'.

ודע כי הרבה מקורבים בחורי חמד חדשים המצויינים בתורה, גדולי תורה הכי מצויינים, וגם אנשים רחוקים מאד נתקרבו נתעוררו ובאו לרבינו ז"ל בהתעוררות גדול על ידי הספר הקדוש אב"י הנחל, הקורא ומחריד מגלה מי האיש החפץ חיים ותורה לו שיקשר עצמו אל הנחל נובע מקור חכמה.

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זצוק"ל

ז"ל על קבר הבעל שם טוב זצ"ל, והתמהמה שם זמן רב; ואחר כך, אמר לרבי חיים בזו הלשון: "דיר האב איך גיפוליט און מיר ניט" [לך פעלתי ולי לא], ואין אתה צריך אפילו להתפלל, אך כיוון שאתה פה, לך גם כן!

© והלך אל קבר הבעל שם טוב, ואמר לו כמה שנים יחיה עוד, ויסעו בחזרה לברסלב, ובאמצע הדרך אמר רבנו ז"ל לרבי חיים הנ"ל: **הילד שלי כבר מת!**

© וכך הוה, כי כשבאו לביתם, מצאו שהילד כבר מת, (ולא רצה רבנו ז"ל לכנס לעיר ברסלב על שבת קודש, ושלה האיש הנ"ל לברסלב לקנות חלה על שבת קודש, וצוה לו שיהיה הדבר בסוד, שלא יתודע לאשתו, אך אנשי שלומנו שאלו אותו: **איפה רבנו ז"ל?**) כי ידעו מתחילה שנסע עמו, והשיב להם בסוד...

עצות המבוארות פורים, א'

עצות

על ידי שמחת פורים במחיאית כפיים וריקודים, היינו על ידי ההתחזקות בימי הפורים בשמחה גדולה ורבה, עד כדי ריקודים ומחיאית כפיים, זוכה להמשיך על עצמו קבלת התורה בנגלה ובניסתר, שזוהי הארה נפלאה של מרדכי ואסתר. היינו שזוכה להתעוררות גדולה וחשק עצום לקיים את מצוות התורה שבנגלה, ולהבין באמת ולקיים סודות וחכמות אמיתיות שבתורת הניסתר.

עוד זוכה לקיים מצוות ספירת העומר כראוי. גם על ידי שמחת פורים כראוי, זוכה להכניע את קליפת המן עמלק ימח שמו, היינו התאוות ומידות רעות, שהן מכונות קליפת המן עמלק. ועל ידי שמחת פורים כראוי, מתבטלים גאוה ועבודה זרה וכפירות, וזוכה לאמונה גדולה ולחכמה דקדושה, ולחיים ואריכות ימים, ונמתקים ובטלים כל מיני דינים וגזרות רעות מישראל.

לקוטי תפילות א', י'

תפילה

...ותעזרני ברחמיך לקיים ולקבל את ימי הפורים בשמחה גדולה, וזוכה שימשך קדושת הארת פורים, קדושת מרדכי ואסתר עלינו ועל זרענו ועל כל עמך בית ישראל. וזוכה לקיים כל המצוות הנוהגות בפורים בקדושה ובטהרה ובלב טוב ובשמחה גדולה. ותתן שמחה בלבנו, עד שתתפשט השמחה בידינו ורגלינו, וזוכה אז להמחאת כף ורקודין דקדושה בשמחה גדולה לשמך באמת...

אמת, חלק ב'

מידות

על-ידי שקר דבריו אינם נשמעים. גם על-ידי שקר מאלמן, חס ושלום, כמה נשים.

על-ידי אמת נתגלה יחודו בעולם.

כשאתה רואה שקרן, תדע, שגם המנהיג של האיש הזה שקרן.

על-ידי שקר בא לידי גלוי עריות ושפיכות דמים, וגם מכשיל את הכשרים בגלוי עריות ושפיכות דמים, ומראה התר מן התורה.

מי שאינו משנה בדבורו, הוא יכול להשפיל הגבוהים ולהגביה השפלים.

מי שאינו מדבר אחד בפה ואחד בלב, אינו מתירא מטביעת מים.

האמת מביא שובע.

על-ידי אמת בא הקץ.

עלים לתרופה

מכתב רל"ב

ברוך השם, יום א' פורים תקצ"ח, ברסלב.

שמחה וששון ליהודים ובכללם כבוד בני ידד נפשי הרבני וכו' מורנו הרב יצחק, שיחיה עם כל יוצאי חלציו.

בשעה זאת אחר גמר קריאת המגלה, קבלתי מכתבו והיה לי לנחת גדול, מכתבו ששלח על ידי שליח כבר כתבתי לו שקבלתי ומכתבו הראשון לא קבלתי עדיין.

כעת תדע כי ה' יתברך עושה חדשות בכל עת. כי בליל שבת קודש העבר, נולד בן למזל טוב למחתנך, ויכנס לברית אם ירצה השם ביום שבת קודש הבא, עלינו לטובה. על כן בא לפני בבקשה והפציר אולי לדחות התנאים עד שבת קודש, הבא עלינו לטובה. כדי שלא להכביד עליו כל כך להרבות בהוצאה של שני סעודות גדולות, והסכמתי לדבריו.

גם יש לי עוד טעמים בזה שהוא לטובה כאשר אספר לך. על כן אל תבוא עם בני ביתך מחר אם ירצה השם. רק אתה בעצמך תבוא בלי

עיכוב ביום מחר, אם ירצה השם, ותתעכב איזה שעות או יום, ואחר כך אם תרצה לחזור לביתך, ובערב שבת הבא תבוא עם כל בני ביתך לפה על שבת קודש, הבא עלינו לטובה.

ובמוצאי שבת קודש יהיה סעדת התנאים עם סעדת הברית מילה ביחד, והשם הטוב יגמר לטובה, ונגילה ונשמחה בישועתו.

עתה אודיעך בני חביבי עם כל אנשי שלומנו, נפלאות חדשות; כי בלילה הזאת, אחר שזכינו לשמוח כראוי, וגם אני תהילה לאל רקדתי הרבה ביום שבת קודש ובלילה העבר. והנחתי לישן אחר חצות לילה, ולא יכלתי לישן; אחר כך, בערך ג' שעות אחר חצות, בא לביתי איש אחד אשר מסר אותי כמפורסם, ובא בבכי רבה ועצומה, בקדה וכריעה והשתחויה.

ובתחילה שלח אלי את המלמד שלו, ידידנו רבי יצחק הכהן בן רבי יודיל. והקיץ אותי וסיפר לי שכבר הוא בביתי התחתון, ובוכה לפני הצדקת מרת אדיל [תחיה] כי אשתו נחלשה מאד עד למות.

וכן היה כי בשעה זאת נפטרה, אף הוא בעצמו עם בנו החתן עלו אחר כך לבית העליה שלי ותכף בבואו נפל על רגלי ונשק אותם בכח גדול, עד שאני מרגיש כח הנשיקה ברגלי, וכן עשה כמה וכמה פעמים שנפל על רגלי ונשקם הרבה. וביקש ממני מחילה בבכיה בדמעות זולגות. ואמר חטאתי, כל המסירות היה על ידי מה אעשה תמחלו לי, ונתן לי שני רובל כסף על פדיון. ובכה שאין לו יותר לתן והבטיח אם יוכל לתקן מה שקלקל בודאי יתקן להשתדל לטובתי בכל כחו. ואמר שגם היום אני יכול לכנס לפה. יתר מזה אי אפשר לבאר הכל, לכו חזו מפעלות ה', מי יתן שכן יזכו כל המתנגדים לפייס אותי לטובתם הנצחית. ודרכי ה' נעימים מאד מאד.

גדולים מעשי ה' מאד עמקו מחשבותיו, שמחו אחי ורעי בישועת ה'. עד הנה לא עזבונו רחמיו וחסדיו, כן יוסיף כפלי כפלים להראות לנו חסדו, וישועתו יתן לנו, הכל בכח הזקן הקדוש חסד שבחסדים, שמחו בהשם ובצדיקיו הקדושים, בפרט עתה בפורים, זמן שמחה לכל, פורים אין לאנד פורים אין לאנד.

אין פנאי להאריך כי עדיין לא התחלתי לקיים מצות לבסומי בפוריא, מי יתן שאזכה לקיים כראוי ולשמוח כראוי, עד שזוכה לקיים בימינו בחינת קיימו וקבלו מחדש.

נתן מברסלב.